

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 76

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Berlevägen 99 den 16 Sept. 1932.

169

Min älskade!

Mitt hjärta blodar vid tanken
på att du blivit så skrämmd och
lidit så, Men var inte rädd! Vad
skulle du verkligen kunna hitta
på att skriva som inte all-
mänheten reagerade mot? Inget
hyggligt tidningsorgan skulle
låna sig åt honom, inget förlag
ge ut en rikskrift, om det är
en sådan han funderar på.....
Vad mi dyboken behöffer,
så kan jag då vänt bäddigt med
faktorn om första sidan.

Var kan mitt papper utgå? Skicka på så
att jag får en annan.

Jag har tagit mig friheten
andra några ordnoter. De äro
ju egentligen mycket naturliga
i en dagbok, som inte är avsedd
för allmänheten. Men när den väl
är tryckt, underförstås ju, att den
är genomsedd och rättad.

Angående det där husskeuet,
så har jag gjort ett litet förslag,
men tyvärr hade jag inte
forträkningen på mening.
Den står i nästa ark, och jag
vill hoppas, att det blir sammanklag.

Ja skall inte tro, att min gäst
har någon aning om korrekturen
eller manuskript-arbete. Inte hört
hon heller vad jag telefonerar. Hon

går alltid vidare, när jag har telefon.

Ja frågade om Emma Hagelius,
Jo, hon har kommit upp ett par
gångar, litet ivrig och nervös, men
till det oftare glad. Hon sade, att det
enda man kan göra i en sådan
här situation är att se glad och lugn ut.
Ena gången ville hon låna mitt sigill.
Hon berättade, att hon hade vänt sig
till Eva Adén. Hon hade bara det
enot Eva, att hon är "så sträng
mot Karsten". Förmodligen har
väl Eva sagt sin oförgräpliga mening
om herrarna Kreuger.

Jag får lov att berätta om en
upplevelse, som jag hade i går.
Det var på Enskilda banken, där

Kan man kasta ett par ord i kassen där
179.

en herre, som föreföll mycket oafören
i friga om penningförsändelser,
beordrade banken att skicka 200 kr.
till fru Anna Muntke i Hålsingborg.

När mannen avlägsnade sig, såg jag,
än en välsköd herre, som stött beedd,
sag honom under armen och ledde honom.

Jag slog ut mig, att det kunde vara
en ryktbara dottern. Han såg allt
annat än intressant ut, med grova, haug-
ande mustascher, men jag kunde inte
luta på att följa Kassa om det var
dottern och M. Jo, det var det. "Och han
är alldeles blind. Ser inte vad han skriver
eller om han skriver sitt namn utaf
papperet." Jag slog sedan upp, att fru
Anna M. är hans systers målarinnas-

Nej, nu slut. Kl. är 5, och gästerna
kan komma vilket ögonblick som helst.